

Μάθημα/Τάξη:	Ιστορία της Τέχνης – Γ' ΕΠΑΛ
Κεφάλαιο:	Διαγώνισμα Ά κύκλου – Κεφάλαια 14-15-16
Ημερομηνία:	06/11/2023

Απαντήσεις Θεμάτων

ΘΕΜΑ Α

A1. α. Σ β.Σ γ. Λ δ. Λ ε. Σ

A2. 1. β. «Η γέφυρα»

2. β. Αναλυτικού κυβισμού

3. γ. Βασίλυ Καντίνσκυ

A3. α. Άσκησαν κριτική στα βιομηχανοποιημένα καταναλωτικά αγαθά της εποχής και στόχευσαν στο να αναδείξουν περισσότερο την αξία του «χειροποίητου» δημιουργήματος.

β. Εκμεταλλεύτηκαν τις ιδιότητες των νέων χρησιμοποιούμενων υλικών, κυρίως μεταλλικών στοιχείων, ενώ παράλληλα έδωσαν μια περίτεχνη όψη (είτε δανεισμένη από την φύση ή από την κίνηση των ιαπωνέζικων ξυλογραφιών ή άλλων χαρακτηριστικών κινήσεων – μαστίγιο-) στα νέα αυτά υλικά.

ΘΕΜΑ Β

B1. 1. Ε 2.Β 3.Λ 4.Α 5.Γ

B2. Η δύναμη και η ελαστικότητα σε συνδυασμό με τις γραμμικές, πλαστικές, όλο κίνηση μορφές άλλαξαν ριζικά την αρχιτεκτονική εικόνα. Στο τέλος του 19^{ου} αιώνα άρχισαν να χρησιμοποιούν το οπλισμένο σκυρόδεμα σε συνδυασμό με τη χρήση του σιδήρου.

Έτσι, όχι μόνο μεγαλώνει η αντοχή στα φορτία, αλλά η ελαστικότητα του σιδήρου συνδυάζεται με την πλαστικότητα του σκυροδέματος.

B3. Κατά τους κυβιστές (Πάμπλο Πικάσο) τον ζωγράφο ενδιαφέρει τόσο ο χώρος όσο και ο χρόνος. “Οπτικός συγχρονισμός” είναι η έννοια που εισάγει, αφού προσπαθεί στην ίδια εικόνα να συγκεράσει περισσότερες πλευρές της πραγματικότητας, το μπροστά, το πίσω, το πλάι.

Αργότερα ο κυβισμός θα εντάξει και το μέσα, “σπάζοντας” το αντικείμενο σε μικρά γεωμετρικά κομμάτια, προσπαθώντας να αποδώσει το “όλο”.

ΘΕΜΑ Γ

α. “Οι σταχομαζώχτρες”- Φ. Μιλέ

β. Ένας ύμνος προς την απλότητα, τη φτώχεια και την ευγένεια της αγροτικής ζωής, ο πίνακας εκπροσωπεί έως τις μέρες μας τον άνθρωπο του μόχθου.

γ. Οι μορφές των γεωργών είναι μνημειακές, γεγονός πρωτόγνωρο για την τέχνη, που ως τότε απεικόνιζε τη ζωή του χωριού για την απλοϊκότητα και την αφείλιά της.

δ. Σύμφωνα με τις πεποιθήσεις του Μιλέ, ο αυθεντικός άνθρωπος της φύσης ήταν ο άνθρωπος της αγροτικής ζωής και όχι ο αλλοτριωμένος άνθρωπος της πόλης.

ε. Κουρμπέ και Ντωμιέ.

ΘΕΜΑ Δ

α. Ο Κυβισμός γεννήθηκε με το έργο του Πικάσο "Δεσποινίδες της Αβινιόν", που ζωγράφισε ανάμεσα στο 1906 και στο 1907.

β. Ο καλλιτέχνης στον Κυβισμό μπορεί, για να παραστήσει ένα χαρτί ταπετσαρίας, να κολλήσει ένα χαρτί ταπετσαρίας πάνω στον πίνακα και να το αφήσει να παραστήσει το ίδιο τον εαυτό του. Μπορεί όμως και να ζωγραφίσει, με τον πιο ψευδαισθητικό τρόπο, ένα χαρτί ταπετσαρίας. Μπορεί ακόμα να κόψει το χαρτί ταπετσαρίας στο σχήμα ενός μπουκαλιού, και τότε το χαρτί αντί να παριστά τον εαυτό του, να παριστά ένα άλλο αντικείμενο.

γ. "Βιολί και κανάτα".

δ. Στον Κυβισμό οι μορφές αναλύονται σε επίπεδα, κατακερματίζοντας τα αντικείμενα και τον περιβάλλοντα χώρο. Το χρώμα, απλωμένο με μικρές πινελιές και περάσματα, είναι περιορισμένο σε ώχρες και γκριζα, ενώ δε διαφοροποιείται το ένα αντικείμενο από το άλλο.

Αυτό δημιουργεί ένα είδος σύγχυσης στην εικόνα, γιατί τα αντικείμενα "δε διαβάζονται" από το θεατή, ο οποίος δεν μπορεί να ξεχωρίσει τα επίπεδα που ανήκουν σε κάθε αντικείμενο. Το πρόβλημα λύθηκε με την προσθήκη ειδικών συμβόλων-χαρακτηριστικών του κάθε αντικειμένου. Στο έργο αυτό τα κλειδιά και οι χορδές του βιολιού, το χερούλι και το στόμιο της κανάτας, "εξηγούν" στο θεατή ότι αυτές οι φόρμες ανήκουν σ' εκείνο το αντικείμενο.